

09/09/2020

## Πλήθος πιστών συνέρρευσε στην Ιερά Μονή Κύκκου

[Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας](#)



**Του Λουκά Α. Παναγιώτου**

**Την πανευφρόσυνο Θεομητορική εορτή, το σεβάσμιο Γενέσιο της Υπεραγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου, την εορτή, προοίμιο της παγκοσμίου χαράς και προάγγελο της ημών σωτηρίας, τίμησε με την δέουσα μεγαλοπρέπεια, αγαλλίαση και χαρά πνευματική, η πανηγυρίζουσα Ιερά Βασιλική και Σταυροπηγιακή, της Ελεούσας του Κύκκου, Μονή.**

Οι πανηγυρικές λατρευτικές εκδηλώσεις ξεκίνησαν την παραμονή, Δευτέρα, 7 Σεπτεμβρίου, όπου, το απόγευμα, τελέστηκε ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας, του και Καθηγουμένου της ιστορικής Μονής, κ. Νικηφόρου, παρουσία του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐα.

Πλήθος πιστών συνέρρευσε κατά την Εσπερινή Ακολουθία, για να προσκυνήσουν την ιερή και θαυματουργό Εικόνα της Παναγίας του Κύκκου, έργο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά, να ανάψουν ένα κερί, να προσευχηθούν ενώπιόν Της και να λάβουν τη χάρη Της. Αναμεσά τους και η πρώτη κυρία της Κύπρου, η ερίτιμη σύζυγος του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Άντρη Αναστασιάδη, η οποία παρέστη, για να συνεορτάσει και να συνευφρανθεί, μετά της σεπτής χορείας των Πατέρων της σεβασμίου Μονής, την εορτή και πανήγυρη της Παναγίας μας.

Την επαύριον, ανήμερα της Εορτής, τελέστηκε, με εκκλησιαστική ιεροπρέπεια και λαμπρότητα, ο Όρθρος και η Αρχιερατική θεία Λειτουργία προϊσταμένου του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Κύκκου και Τηλλυρίας κ. Νικηφόρου, συνιερουργούντος του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Ταμασού και Ορεινής κ. Ησαΐου και τη συμμετοχή Πατέρων της Μονής και κληρικών των δύο Μητροπόλεων.

Τον πανηγυρικό λόγο της ημέρας εκφώνησε ο εκ των αδελφών της Μονής, Πανιερώτατος Μητροπολίτης Ταμασού Ησαΐας, ο οποίος, έχοντας ως προμετωπίδα τις θεόπνευστες ποιητικές εκφράσεις του πρύτανη των Θεολόγων Πατέρων, αγίου Ιωάννη του Δαμασκηνού, αναφέρθηκε στην σημασία της εορτής του Γενεσίου της Παρθένου και Θεοτόκου Μαρίας και, στηριζόμενος στον αγιογραφικό και πατερικό λόγο, έδωσε απαντήσεις στα ερωτήματα «προς τι και γιατί οι πανηγυρισμοί τούτοι», αλλά και «γιατί πρέπει να χαίρονται και να αγάλλονται άνθρωποι και κτίση».

**«Πώς, λοιπόν, να μην αγαλλιάται και να μην χαίρει η κτίση όλη και μαζί με αυτήν και οι άνθρωποι για τη Γέννηση αυτή της Μαρίας, αφού, διά του προσώπου της, τα αρχαία κακά παρέρχονται και πνέουν αύραι παγκόσμιας χαράς;**

Ναι, εξαιτίας της προπατορικής αστοχίας, κατά τον Απόστολο Παύλο, «και η κτίσις τη ματαιότητι υπετάγη... και συστενάζει και συνωδίνει... και η αποκαραδοκία της κτίσεως την αποκάλυψιν των υιών του Θεού απεκδέχεται» (Ρωμ. η´ 19-22).

Σημείωσε, ακολούθως, ότι «δίκαια και ο Μελωδός Κοσμάς αποκαλεί και προσφωνεί,

στην Θ΄ Ωδή του Κανόνα του, που ψάληκε σήμερα στην Ορθρινή Ακολουθία, την Παναγία: «Μυστικός ει Θεοτόκε Παράδεισος...», θέλοντας, έτσι, να διερμηνεύσει και να διδάξει, ότι η Παναγία αποβαίνει πλέον «το υπέροχον εκείνον χωρίον, το φυτοίς αειθαλέσι κομών, το φωτός έμπλεον, το ευωδίας πλήρες». Είναι, δηλαδή, η Αειπάρθενος Μαρία ο νέος Παράδεισος, όπου μέσα στον οποίο θα αναθάλλει, πλέον το Ξύλον της Ζωής, ο Υιός και Λόγος του Θεού, και θα αναστρέφονται τα τέκνα του Θεού εν οσιότητι και δικαιοσύνη».

«Γι΄ αυτό και οι Άγιοι της Εκκλησίας μας Πατέρες», πρόσθεσε, «μπροστά σ΄ αυτά τα ανεξερεύνητα μυστήρια και θαυμαστά γεγονότα, τα οποία υπερβαίνουν τα ανθρώπινα μέτρα και επισυμβαίνουν στον ταπεινό και χθαμαλό οικίσκο του Ιωακείμ και της Άννας και τα οποία υπερακοντίζουν τα τοπικά και χρονικά όρια του παρόντος κόσμου και εκτείνονται στους ατελεύτητους αιώνες, καλούν όλους εμάς σε εγρήγορση πνευματική. **Ταυτόχρονα, μας ποδηγετούν οι Πατέρες μας, όπως, στις κοινές και κατ΄ ιδίαν προσευχές μας, να καταφεύγουμε πρέπει και στη χαρά, αλλά προπάντων στις προσωπικές, τις κοινωνικές και τις εθνικές δοκιμασίες μας στις μεσιτείες της Παναγίας μας**».

Ο Πανιερώτατος επεσήμανε, ακόμη, ότι «**ως πιστά μέλη της Εκκλησίας, έχουμε διέξοδο στα αδιέξοδα και ελπίδα βέβαιη και σταθερή**», που δεν είναι άλλη από την φοβερά και ακαταίσχυνη προστασία της Υπεραγίας Θεοτόκου. Και τούτο, γιατί, όπως «γράφει και επεξηγεί, χαρακτηριστικά, ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης, στηριζόμενος στην πίστη της Εκκλησίας, προς το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου: Ότι ο Υιός και Λόγος του Θεού, προκειμένου να ενδυθεί το σχήμα της ανθρώπινης ταπεινότητας και να ενανθρωπήσει, έλαβε ως δάνειο από την Παναγία την ανθρωπότητά του. Και με αυτή παραμένει συνδεδεμένος στους ατελεύτητους αιώνες, “ίνα προσφέρη δώρα τοις ανθρώποις στο διηνεκές”, θα επεξηγήσει ο άγιος Επιφάνιος Κύπρου».

Έναντι της αιώνιας αυτής οφειλής του Χριστού προς την Υπεραγία Θεοτόκο «σημαίνει, πως, και μπροστά στις δεήσεις και τις ικεσίες της Παναγίας Μητέρας του, ανταποκρίνεται και συγκαταβαίνει ο Υιός του Θεού και Υιός της. **Έτσι, η καταφυγή μας προς τις μεσιτείες της Παναγίας, πρέπει να γνωρίζουμε, ότι δεν αποβαίνουν ατελέσφορες, όταν με πίστη και ισχυρή ελπίδα την εμπιστευόμαστε. Αυτό μας βεβαιώνει η Εκκλησία μας, ότι “πολύ ισχύει δέησις Μητρός προς ευμένειαν” του Δεσπότη Χριστού**».

«Γι' αυτό, Υπεραγία Θεοτόκε, σήμερα, που όλοι εμείς πανηγυρίζουμε για το γεγονός της γέννησής σου, εκ βάθους καρδίας σε ικετεύουμε, Μητροπάρθενε Δέσποινα, να ενισχύεις, να σκέπεις και να προστατεύεις τον λαό σου, τον παροικούντα στη νήσο Κύπρο, όπως και τον καθένα από εμάς», τόνισε.

Ο Μητροπολίτης Ταμασού παρεκάλεσε, κλείνοντας τον λόγο του, την Παναγία Θεοτόκο, «να διαφυλάξει και να αυξήσει την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής Κύκκου και να κρατύνει γεραρόν επί μήκυστα έτη τον σεπτό και σεβάσμιο Ηγούμενό της, Γέροντα και Πατέρα μας, Μητροπολίτη Κύκκου και Τηλλυρίας Νικηφόρο, προς όφελος της Μονής του, της Επισκοπής του και του λαού μας».

Εκθειάζοντας, μάλιστα, το έργο και τις δράσεις του Κύκκου Νικηφόρου, «του φρούραρχου και θεματοφύλακα του πνευματικού τούτου κάστρου της πίστεως και λαμπρού θησαυροφυλακίου της θαυματουργικής Εικόνας της Μάνας του Θεού», σημείωσε, ότι «κατάφερε με κόπους, μελέτη, θυσίες και πόνους πολλούς να το διατηρήσει ζωντανό και ακμαίο, μετατρέποντάς το, ως όφειλε εκ της παραδόσεως της Μονής, σε οικουμενικό πομπό πολιτισμού και θείας Χάριτος, αλλά και, ταυτόχρονα, τιμώντας και το προσωνύμιο της ιεράς Εικόνας της Παναγίας Ελεούσας του Κύκκου, και σε πηγή φιλανθρωπίας και ανθρωπίνης παρηγοριάς».

Ο Ταμασού Ησαΐας επεσήμανε, τέλος, ότι όλο αυτό το έργο **«αποτελεί και εκ μέρους της γενιάς των συγχρόνων Ελλήνων της Κύπρου τη μεγαλύτερη τιμή και σεβασμό προς το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, ης και το Γενέσιον σήμερα εορτάζομεν»**.

Αξίζει να σημειωθεί, ότι, και κατά την κυριώνυμο ημέρα της πανηγύρεως της Ιεράς Μονής Κύκκου συναθροίστηκε πλήθος πιστών, οι περισσότεροι εκ των οποίων κοινώνησαν των Αχράντων Μυστηρίων, ενώ αρκετοί εκκλησιάσθηκαν και στο προαύλιο, λόγω των μέτρων προστασίας της υγείας εκ της πανδημίας του κορονοϊού.

Τους ψυχοτερπείς ύμνους και τις εγκωμιαστικές ωδές της εορτής των Γενεθλίων της Θεοτόκου, αλλά και, κατά την ώρα του Κοινωνικού, τον θεσπέσιο πολυέλαιο: «Αγνή Παρθένε Δέσποινα», έργο της ποιητικής γραφίδος του αγίου Νεκταρίου, απέδωσαν οι κοσμούντες τα ιερά αναλόγια, τα μέλη του Βυζαντινού Χορού της Μονής Κύκκου υπό τη διεύθυνση των Άριστου Θουκυδίδη και Νίκου Παναγιώτου.

Δείτε φωτογραφίες:



























































